

Список використаних джерел.

1. Проект закону «Про комерційний облік теплової енергії, води і відводу в сфері комунальних послуг».

УДК 657.22

ОБЛІК ТА ОПОДАТКУВАННЯ ОПЕРАЦІЙ З НЕОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ

Я. Д. Крупка

*ТНЕУ, вул. Львівська, 11, м. Тернопіль, Україна, 46020,
e-mail: Krslid@mail.ru*

Із запровадженням Податкового кодексу в Україні, а також змін до нього з 1 січня 2015 року базою для оподаткування податком на прибуток служать дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності. До того ж ступінь наближеності такої бази до облікових даних залежить від обсягу річного доходу підприємства - платника податків. Суб'єкти з річним доходом до 20 млн. грн. податок на прибуток нараховують виключно за даними обліку і фінансової звітності. У платників з річним доходом понад 20 млн. грн. можуть виникати розбіжності між величиною прибутку в обліку і оподатковуваним прибутком, які розраховуються у формі різниці.

Найбільш суттєві різниці можуть бути за операціями з основними засобами та іншими необоротними активами у наступних випадках.

1. При зарахуванні об'єктів до того чи іншого виду, групи необоротних активів за вартісною ознакою і за відношенням до участі у виробничому процесі. Найперше, слід розрізнити вартісну межу між основними засобами та малоцінними необоротними активами, яка за Податковим кодексом визначена на рівні 6000 грн., оскільки за ними можуть застосовуватися різні методи нарахування амортизації. З іншого боку, велике значення має правильний поділ об'єктів на виробничі і невиробничі, тому що стосовно останніх підприємство не має права на податковий кредит з ПДВ а сума нарахованої амортизації має входити до різниць і таким чином збільшувати прибуток до оподаткування.

2. При нарахуванні амортизації згідно встановлених строків експлуатації об'єктів. До вищезазначених різниць входять відхилення у визначенні фінансового результату, спричинені найперше недотриманням мінімально допустимих строків експлуатації різних груп основних засобів.

3. При проведенні переоцінки необоротних активів з віднесенням її на фінансові результати. Якщо раніше при оподаткуванні прибутку підприємства мали право враховувати дооцінку основних засобів на річний рівень інфляції, то з 2015 року ця норма не діє. Тому зараз через визначення різниць фінансовий результат до оподаткування має бути збільшений на суму уцінки і зменшений на суму дооцінки об'єктів у випадках, коли результати такої переоцінки відносились відповідно на доходи чи витрати, а не на рахунок капіталу в дооцінках.

4. При проведенні ремонтів та поліпшень об'єктів з врахуванням правил, що визначені Податковим кодексом і П(С)БО. З січня 2015 року відмінено норму, коли на зменшення прибутку до оподаткування

відносились витрати на ремонти та поліпшення в межах 10% сукупної балансової вартості груп основних засобів на початок року. При списанні таких витрат треба керуватися виключно обліковими стандартами. Головне при цьому, чітко визначати, чи призведуть такі поліпшення до збільшення економічних вигод у майбутньому. Від цього залежить, чи мають такі витрати капіталізуватися, а чи відноситись до поточних витрат.

5. При списанні витрат від зменшення корисності об'єктів, віднесенні вигоди від її відновлення на фінансові результати – аналогічна ситуація, що й при переоцінці необоротних активів.

6. У разі продажу чи ліквідації окремих об'єктів і списанні у зв'язку з цим їх залишкової вартості. При вибутті окремих об'єктів має бути скоригований фінансовий результат до оподаткування: збільшено на залишкову вартість таких об'єктів, що значиться за даними бухгалтерського обліку; зменшено на величину залишкової вартості, розрахованої з врахуванням правил Податкового кодексу.

Загалом, при визначенні облікової політики стосовно операцій з необоротними активами мають бути враховані як облікові стандарти, так й правила оподаткування таких операцій з метою мінімізації різниці і недопущення помилок при розрахунках податків.

УДК 658.3

ПЕРСПЕКТИВА БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ: СТРАТЕГІЧНІСТЬ ТА СОЦІАЛЬНА СПРЯМОВАНІСТЬ

С.А. Кузнецова

Дніпропетровський університет імені Альфреда Нобеля

Бухгалтерський облік є основним джерелом облікової інформації і, тому, глобалізація та інтеграція сучасного суспільства, які сприяли формуванню принципово нових вимог до інформатизації як суспільства в цілому, так і системи управління суб'єктів суспільних відносин, зокрема, обумовили необхідність його вдосконалення. Вивчення спеціальної наукової літератури свідчить про наявність суттєвої дискусії щодо концептуальних напрямів розвитку вітчизняного бухгалтерського обліку. При цьому, незважаючи на те, що концепції обліку в багатьох випадках декларуються авторами як нові системи бухгалтерського обліку або реформовані системи бухгалтерського обліку, викладені науковцями пропозиції, з огляду на обов'язкові властивості системи як категорії, стосуються виключно уточнення результатів впливу бухгалтерського обліку на систему управління або спробами надати бухгалтерському обліку нових якісних ознак. Запропоновані науковцями концепції облікових систем мають єдину мету - інформатизацію системи управління, незалежно від окремих особливостей, що розглядаються авторами в концептуальних рамках.

Так, вирішення завдань, які авторами ставляться перед стратегічним (прогнозним) обліком можливо забезпечити шляхом розробки методологічних підходів до формування та надання бухгалтерської звітності, в якій викладається облікова інформація, пов'язана зі стратегічними та прогнозними напрямками управління економічними